

mándi kispap), Bannai (Rang és mód), Daxelmayer (Aranykakas), Rantzau János (A két Rantzau), Székely (Bukow), Csoma (Cifra nyomorúság), Zsiga cigány, Gonosz Pista, Gelecséri pusztabíró, Nyomárkai (Becsület szegénye), Falfastaff, Tricoche (Tricoche és Cacolet), Lambertuccio (Boccaccio), Poplavecz (3 pár cipő), Dreissiger (Takácsok), Ladányi Alajos (Mozgófényképek), Driander (Szegény Jonathán) stb. — Első neje: Patika Hermin, színésznő. (L. o.) második neje: Hunyady Margit, színésznő, (L. o.), kívül 1873. jun. 15-én lépett házasságra, Beregszászon.

Szathmáry Árpád ifj., (jobbatalki), színész, sz. 1869. dec. 26-án, Miskolcon, — meghalt 1914. márc. 24-én, Szegeden. — Atyja id. Sz. Árpád színész volt. (L. o.) 1883-ban lépett fel először a színpadon, Szegeden, a „Sárga csikó” Pista szerepében, azonban mint hivatásos színész 1889-ben játszott először szerelmes szerepekben, később pedig komikus szerepkört töltött be. A vidék elsőrendű színházainál működött állandóan: Debrecenben, Kolozsvárott, Aradon, Szegeden, ahol meleg szeretettel ünnepelték, midőn 1914. február havában elérte pályafutása 25-éves jubileumát. — Mint rendező is élénk tevékenységet fejtett ki. — Neje: Schuster Mariska, színésznő, sz. 1874-ben, Loskovecen, megh. 1910. nov. 4-én, Szabadkán. — 1891. szept. 2-án lépett a színipályára, Somogyi Károlynál. 1898-99-ben Miskolcon működött.

Szathmáry Dániel (jobbatalki), úttörő színész, sz. 1808-ban. 1831-ben Budán, 1836-1842-43-ban Győrött működött. — 1848. év kezdetében Makón játszott, Mátray István igazgatása alatt, a szabadságharc kitörésekor már 40 éves volt és Károly fiával együtt sietett a honvédelmére. Szegedre került a makói zászlóaljjal és ott mint káplár a színpadon eljátszotta a „Szökött katoná”-ban a nótárius szerepét. Ez volt a hattyudala, — mit ő nem is sejtett. Tiszaföldvárnál, (Bács m.) az első ágyulövés után a földre rogyott, bajtársai kórházba szállították egy kas nélküli parasztszekéren, vé-

re csaknem egészen elfolyt és másnap délután kiadta lelkét. (1848 július 28.) Utolsó szavai ezek voltak: „Szegény nóm s gyermekeim! írjátok meg nekik haláloamat!” (Lásd: Szuper Károly naplója. Budapest, 1889. 64. old. — „Ungar”, 1848. — 176. szám. — „Pesti Hirlap”, 1848. 103. szám.)

Szathmáry Dánielné Farkas Lujza, (jobbatalki), színésznő, a legkiválóbb komika, a Nemzeti Színház tb. tagja. sz. 1818. jun. 21-én, Rimaszombatban, — megh. 1893 október 28-án, Budapesten. — Atyja: Farkas János, (nemes-abrudbányai) színész, (L. I. köt. 476. old.) anyja Fodor Klára, színésznő. — Atyja korán elhunyt, mire Horváth József színgazgató (L. o.) lett a gyámja, de ez nemsokára tönkre ment, s ekkor Fejér Károly (L. o.), ismert vidéki igazgató vette gyámsága alá, a kicsi színészleányt, akit egyébként már pályáskorában is felhasználták színpadi szerepléshez, ha t. i. valamely darabban gögicselő kis gyermeket követelt a szerző; majd nagyobbacska korában játszott szerepet is, a „Salamon ítélete” és „Heródes gyermekmészárlásai” című darabban. — Felőtt korában fokozatosan játszott naivákat, szendéket, hősnőket, végül komika és anyaszínésznő lett. 1825-ben Pozsonyban játszott. 16 éves korában férjhez ment Sz. D.-hez, e házasságból 9 gyermeke született, kik közül ketten: Sz. Károly és Árpád (L. o.) színészek lettek. 1837-ben Kolozsvárott működött, azután vándoruttra tér és leginkább Erdélyben hódít a művészetével; 1842-43-ban Győrben és Pozsonyban találjuk. 1844 márc. 17-én Szigeti Józseffel együtt a Nemzeti Színházhoz szerződtek. 1848 március nagy napjaiban ő is szavalta a „Talpra magyar”-t és lelkesen vitte a nemzeti zászlót Pest utcáin és örült, hogy ő is segített a diadalt kivívni; egy olasz csapat az ő arcképét tűzte lobogójára. Ezért meg is akarták büntetni, de elbujdosott. 1851-ben másodszor is férjhez ment, Latkóczy Lajos festőművészhez (megh. 1855. augusztus havában, Gömör m. — Lásd: „Hölgyfutár”. 1855 máj. 24. 765. old.). 1857-ben tért vissza a Nemzeti Színházhoz, melynek aztán büszkesége